

[Klaud Jespersen.]

mia kr. og nå op på 210 mia kr. Det betyder udtrykt i tal, at arbejderne har arbejdet mere og bedre og fået mindre for det pr. produceret enhed. Alene årets første 8 måneder sammenlignet med dem i fjor viser en eksportstigning på 40 pct.; der har altså været arbejdet, slidt og skabt værdier i Danmark som ingen sinde.

Derfor er der ingen grund til at jamre over Danmarks rigdomme. Arbejdernes disponible indtægt er nemlig i samme periode faldet med 3 pct., og derfor burde man også sige, at man skulle holde sig fra deres overenskomstforhandlinger.

Men hvordan ser det så ud i den sociale sektor? Her oplever vi, at mens de faktiske leveomkostningers minimum er på ca. 20.000 kr., udbetales der kun omkring 12.000 kr. til en folkepensionist. Og så siger statsministeren i tv, at pensionisternes indtægt ikke skal forhøjes, kun med den af de samvirkende partier opreklamerede skattelettelse. Så ved folkepensionisterne, hvad de har at vente sig, hvis ikke de reagerer og virker sammen med dem, der vil en helt anden politik med reelle skattelettelser, og det vil sige, at folkepensionisterne ingen skat skal betale, men skal have reguleringer i takt med stigningerne.

Der kunne siges mange ting om regeringens forbrugsbegrænsende politik, men man kan ikke smelte kendsgerninger med venlige ord om, at man ikke regerer med arbejdsløsheden som middel. Det er jo det, man har gjort. Man har gjort 50.000 arbejdsløse, man truer med at gøre flere ledige, man sænker deres forbrug, man skaber frygt, og efter at have lavet en skatteskala erklærer man frimodigt, at nu er der ingen grund til at stille krav om lønforhøjelser, fordi det kan virke forstyrrende på beskæftigelsen. Mon ikke statsministeren skulle læse, hvad der står i indledningen til statsministerens tale og senere hen i afslutningen en gang til i alt fald. Der står nemlig, at sænker man forbruget, så sænker man beskæftigelsen; derfor har regeringen da også planer om, at den vil gøre et eller andet, men hvad det er eller andet er, det står straks lidt mere svævende.

Vi er principielt af den opfattelse, at retten til arbejde burde være grundlovs-sikret, og at ingen skal kunne fratages retten til at arbejde, uden at der ydes fuld erstat-

ning. Beskæftigelsen kan og skal sikres. Vi har udarbejdet et helt program for beskæftigelsen. I dette sætter vi en række aktuelle løsninger op til omgående fjernelse af arbejdsløsheden og med perspektivet at sikre alle retten til arbejde.

Hvad kan man tage fat på omgående? Ja, man kan tage fat på miljøvenlige foranstaltninger imod forurening og naturødeleggelse, endvidere med reparation og udbygning af statsinstitutionerne, hospitaler, åndssvageforsorgen m. m. Ansættelsesstoppet bør væk. Man kan nemlig ikke blive ved at fastholde dette, det vil skade de folk, der har brug for en ordentlig medicinsk behandling.

Og så er vi interesseret i, at man nu får projekterne til Storebæltsbroen stillet op. Vi har stillet forslag om, at man skal fjerne al moms på materialer til boligbyggeriet. Det vil betyde en billigørelse af dette byggeri på ca. 1 mia kr. og kan altså være omgående beskæftigelsesfremmende. Hvis man endvidere vil se på vores forslag i den tid, der kommer, om at få andel i naturgasforsyninger, vil det på den ene side billigøre energien, på den anden side nødvendiggøre, at man bygger et ledningsnet, der ikke kan rammes af kriser, og som i høj grad er miljøvenligt. Samtidig hermed vil tusinder af folk kunne få arbejde.

Og så må vi have den undergrundsbane i København. Nu er det længe nok, menne-skene har været plaget af dårlig kollektiv trafik, nu skal den kollektive trafik laves ordentlig, og det kan ske ret så hurtigt.

Man spørger ofte: ja men hvorfra vil man skaffe midlerne? Nu har jeg peget på nogle: fra jordspekulationsgevinsterne, fra oprustningen eller ved beskatning af gigantprofitterne, der noteres hos storkapitalen. Endvidere vil en omlægning væk fra fællesmarkedet betyde større afsætningsmuligheder, bedre betalingsbetingelser og større indtægter til Danmark. Importregulering kan også sikre indkøb, der er beskæftigelsesfremmende, og ikke som nu, hvor varer, vi ikke har brug for eller selv kan producere, påtvinges os udefra.

Naturligvis betragter vi hele problemet omkring beskæftigelsen som et resultat af den indtil nu førte politik. Også af den grund vil vore forslag i denne samling være båret af forsvaret for opnåede rettigheder, socialt